Alec. 81/69

49 Pieśni i arye z Oper

na fortepian z podłożonym tekstem

ułożył

Stefan Barański

HARLAND · ZAJĄCZKOWSKA

BIBLIOTEKA INSTYTUTU FRYDERYKA CHOPINA W WARSZAWIE 3568/m

49 PIEŚNI

I ARYI Z OPER

NA FORTEPIAN Z PODŁOZONYM TEKSTEM

UŁOŻYŁ

STEFAN BARAŃSKI

LWÓW — WARSZAWA
NAKŁAD KSIĘGARNI POLSKIEJ
BERNARDA POŁONIECKIEGO
NEW-YORK: THE POLISH BOOK IMP. CO. INC.
[1930]
Nr. 2.

3568

TREŚĆ.

		Str.
1.	AUBER D. E. „Fra Diavolo". Romans Zerliny	3
2.	BIZET G. „Carmen". Segedilla	5
3.	BIZET G. „Carmen". Arya Toreadora	8
4.	GLUCK K. W. „Orfeusz". Arya Orfeusza	12
5.	MEYERBEER G. „Afrykanka". Arya Seliki: Kołysanka	15
6.	MEYERBEER G. „Hugonoci". Śpiew St. Brie'sa z aktu czwartego	18
7.	MEYERBEER G. „Robert Djabeł". Kawatina	20
8.	MONIUSZKO ST. „Flis". Dumka Zosi	23
9.	MONIUSZKO ST. „Halka". Arya Jontka	25
10.	MONIUSZKO ST. „Straszny dwór". Chór kobiet przy krosnach	30
11.	MONIUSZKO ST. „Straszny dwór". Arya Stefana	32
12.	MONIUSZKO ST. „Verbum nobile". Wiejska serenada	36
13.	MONIUSZKO ST. „Verbum nobile". Oracya pana Marcina	38
14.	MOZART W. A. „Don Juan". Duet Zerliny i Don Juana	42
15.	OFFENBACH J. „Opowieści Hoffmana". Wyjątek z duetu Hoffmana i Antonii	45
16.	WAGNER R. „Latający Holender". Pieśń prząśniczek	47
17.	WAGNER R. „Lohengrin". Opowiadanie Lohengrina	50
18.	WAGNER R. „Pożegnanie Lohengrina"	53
19.	WAGNER R. „Tannhäuser". Chór pielgrzymów	56
20.	WAGNER R. „Walkirye". Pieśń miłości śpiewana przez Zygmunta	58
21.	WEBER K. M. „Wolny strzelec". Chór strzelców	61
22.	ABT. „Czy ja cię kocham?"	63
23.	BEETHOVEN L. v. „Nad Mogiłą"	64
24.	CHOPIN FRYD. „Cisza nocy"	65
25.	CHOPIN FRYD. „Piosnka litewska"	68
26.	CHOPIN FRYD. „Wojak"	70
27.	MONIUSZKO ST. „Dumka"	72
28.	MONIUSZKO ST. „O Matko moja"	74
29.	MOZART W. A. „Fiołek"	75
30.	ROBAUDI V. „Do gwiazdy powiernicy"	77
31.	ROSSINI. „Stabat mater"	81
32.	Pieśń baronowej M. ROTHSCHILD	85
33.	SCHUBERT FR. „Król olch"	86
34.	SCHUBERT FR. „Nad morzem"	94
35.	SCHUBERT FR. „To mój dom"	96
36.	SCHUMANN R. „Dwaj grenadjerzy"	100
37.	TOSTI PAOLO F. „Pragnąłbym umrzeć"	104
38.	TROSCHEL W. „Łzy róży"	106
39.	ARDITI L. „Mów" Walc do śpiewu	109
40.	ARDITI L. „Pocałunek". Walc do śpiewu	112
41.	CHOPIN FR. „Hulanka"	115
42.	CHOPIN FR. „Wiosna"	116
43.	CHOPIN FR. „Kochaj mnie!"	118
44.	„Kwiat paproci" Pieśń cygańska	122
45.	„Wyznam ci" Pieśń cygańska	123
46.	MONIUSZKO ST. „Groźna dziewczyna"	124
47.	OFFENBACH J. „Piękna Helena"	126
48.	OFFENBACH J. „Orfeusz w piekle". Kuplety Styxa	129
49.	„Diwa walc"	130

D. E. Auber.

„Fra Diavolo."

Romans Zerliny. (akt 1szy)

Słowa Scribego.

heł - mie pió - ro pły - wa, a na niem jesz - cze świe - ża krew,
gdy go któ - ra zo - czy, nie mo - że mu się op - rzeć, nie;

płaszcz czar - ny bar - ki o - kry - wa, wzrok dzi - ki, gę - sta brew.
więc wzdy cha, spusz - cza o - czy i czo - ła wznieść nie śmie!

Drżyj - cie! Kie - dy jak pio - run z bu - rzą, od - le - głe e - cha po -
Drżyj - cie! bo odtąd dziewczę u - sy - cha, a Każ - dy jej szep - ce

wtó - rzą
zci - cha: Diavolo, diavolo, Diavolo!

G. Bizet.

„Carmen.“

Segedilla.

2.

Allegretto. (♪=160.)

Po - za o - brę - bem Se -

wil - - li Miesz - ka mój kum Lil - las Pa - stia Tam

so - bie po - hu - lam, po ska - czę chę - tnie wtakt Se - ge - dil - li

U mo - je - go ku - ma Lil - las Pa - stia!

Tak a - le sa-mej niez-byt mi - ło le - piej we dwo-je bądź co bądź!

Więc że by mi we - se-lej by - ło ko - chan-ka z so-bą mu-szę wziąść

Ko-chanek mój gdzieś poszedł so - -

bie od wczo-raj mu zam-knę tam drzwi Lecz ser - ce mo - -

je choć wża - ło - bie ja - koś swo - bo - dnie bi - je

mi. Mam za-ko-chanych na tu-zi-ny Wszy-scy mi jednak wstrętni są

Lecz odtąd już od tej go-dzi - ny: Kto zja-wi się po-ko-cham go!

rallent. *a tempo*

Kto chce mi - ło - ści, do-bra po-ra, Te-raz mu ta - two posiąść

ją. Niech nie zwleka aż do wie-czo-ra - bo do tań-ca mi trzeba go.

Po - za o - brę - bem Se - wil - - li Miesz - ka mój kum Lil - las

f

Pa - stia Tam hu - lać poj dzie - my po-skaczę sobie w takt Sege - dil - li

Tra la la la la la la la la la la.

sf *ff*

G. Bizet.

Carmen.

Arya Toreadora.

Allegro moderato. (♩=108.)

3.

ff

Toast ten chcę speł - nić wza-jem - nie, Za

f

wa - szą cześć, bo żoł-nierz dla mnie brat,

Ten sam wre za-pał i w was i we mnie To-re - a - dor jak wy do

ff.

walk sta - je rad! Tu pe - łen cyrk jak w dzień go-do - wy Za

ję - te miej - sca - po sam dach! Szał wal-ki wi-dzom

za-wra-ca gło-wy Krzy - kiem i wrza - wą na-pełnia się cały gmach!

riten. *f*

Na-wo-łu - je ten tłum cie-ka - wy Nie wstrzy-masz go wza -

p

pa-le już! Od - waż - nych godne to za-ba-wy

Dla rozgrzania ry-cerskich dusz! Za broń! ba-cze-nie, za broń. Za

broń! Ah!

f *dim.* *molto*

To - re - a-dor dłoń

p

zbro - - i. To - re - a-dor, To - re - a-dor

Wie - dząc, że nań spo - glą-da w chwili tej Czar - ne ocz - ko dzie -

wo - - - ji! Mi - łości pe-wien jej To - re-a - dor

legg.

1. mi - łości pe - wien jej.

2. jej. To - re - a -

riten. poco *tempo*

dor swój skarb ma w niej! swój skarb ma w niej!

ff

tr

Ch.W. Gluck.

Orfeusz.

Arya Orfeusza (z 4tego aktu.)

Andante espressivo. Słowa polskie Ad. Tomaszewskiego.

4.

f

Płaczcie krwa - wo me źre - ni - ce w Ha-des

ze - szła Eu - ry - dy - ce! Cóż me ży - cie te - raz war - te kie - dy

szczę-ście wproch jest star - te, szczę-ście me jest star - te wproch!

Eu-ry-dy - ce! Eu-ry dy - ce! Zwróć - cie ją o

Adagio.

bo - gi! o bo - - - - gi! Jam na

p

wie - ki już jest twój, jam na wie - ki już jest twój, na wie - ki

fp *fp*

Tempo I.

twój! Płacz cie krwa - wo me źre - ni - çe, w Ha-des ze - szła Eu - ry -

p

dy - ce. Cóż me ży - cie te - raz war - te kie - dy szczę ście wproch jest

star - te, szczę-ście mo - je star-te wproch! Eu-ry - dy - ce Eu-ry-dy- ce!

Ah wświecie nie mam już po-cie-chy ni-na-dzie-ji, tyl-ko

za-łość tyl-ko ból! Płacz-cie krwa-wome źre-ni-ce wHa-des

ze-szła Eu-ry-dy-ce. Cóż me ży-cie te-raz war-te, kie-dy

szczęście wproch jest star-te, kie-dy szczęście wproch jest star-te, mo-je

szczęście star-te wproch!

INSTYTUT FRYDERYKA CHOPINA BIBLIOTEKA WARSZAWA

Afrykanka.

Arya Seliki: Kołysanka. (akt 2gi.)

5. **Andante grazioso.** *p*

Przy to-nie mem *dolce assai*

syn słoń-ca śpi, zwy-cięz-ca smutku trwo-gi.

O nie-bie swem, o słoń-cu śni.

Ah jak-że to sen bło-gi;

Drzewo wonią tchnie i chłód ramy wie trzyk śle, ah śle, za-

leggiero

bły - ska gwiaz - da już z chmur mo - - - - - rza

I sło-wiczek śle nam śle w nie-bo pie-nia swe, ah swe. Śpij

po - śród la - sów śpij po - - - śród tych

la - sów, tych la - sów prze - stwo - - - - rza

Już sło-wiczek śle! wnie-bo pie-nia swe.

leggiero

Ah! Ah! Ah!

f

Ah!

p

Przy ło - nie mem syn słoń - ca śpi, zwy-cięz - ca smutku

trwo - - gi! O nie - bie swem,

o słoń-cu śni o swem nie - bie!

Hugonoci.

Śpiew St. Brisa z aktu czwartego.

G. Meyerbeera.

6.

Allegro moderato.

Andantino.

Dla tej takchlub - nej spra - wy po-

świę - cębez o - ba - wy po-świę - cę bez o-

ba - wy moją dłoń moją dłoń ży-cie me Jak

ry - cerz dziel - ny pra - wy po - dno - sząc o - ręż

krwa - wy podno - sząco - ręż krwa - wy zgu-bny

cresc.

1. cios zgu-bny cios za-dać chcę Jak

2. cios zgu-bny cios za-dać

chcę zgubnycios za-dać chcę zgubnycios za-dać.

Robert Djabeł.

Kawatina.

G. Meyerbeer.

7. **Andantino.**

Ro-

bert! Ro-bert! ty ko-chan-ku mój, ty ser-ce i wia-rę już

mo-ją masz, patrz trwo-gę mą zważ, ten prze-strach mój zważ!

Łas-ki łas-ki i dla cie-bie i

pdolce

dla-mnie, ah łas-ki ah łas-ki

łas-ki dla-mnie! łas-ki dla

mnie ah błagam cię! łas-

ki łas- ki ah bła-gam

f *p*

Cię! Ser-ce twe

p *sf* *pp*

ser-ce twe niech-pa-mię ta

na przy siąg świę ty dług na przy siąg święty dług.

Tyś mi twe hoł-dy składał dziś ja u two-ich stóp. tyś mi twe hoł-dy

dolce

skła - dał dziś ja u two-ich nóg, i błagam cię ja błagam cię!

Łas - ki łas - ki i dlacie-bie i dla mnie ah łas - ki ja bła - gam

fp *fp* *fp* *fp* *fp* *fp*

łas - ki dla mnie! Łas-ki łaski

dim. e rall. *pp*

łas - ki Ah, bła-gam cię!

ff

Flis.

Dumka Zosi.

Andantino. St. Moniuszko.

8. *p*

f *pp* *sf*

Ach tyś mo-że wśródtej bu-rzywWiś-le znalazł skon.
U-snę ła-bym pod mo - gi - łą, zas-ty gła-by krew

p

Lecz mi ser-cę mo-je wró - ży że cię u-strzegł On!
Już by słonko nie ja-śnia ło ścichłby fli-sów śpiew
O mój Franku, mo-je krocie,

più f

gdybyśty o - puścił świat, wtzachbymzwiędła i tęsknocie, jakwje-sie-ni kwiat!

Fran-ku mo-je kro - cie Fran-ku mo - je kro - cie gdy byś ty o -

puś-cił świat zwię-dła bym w tę - skno - cie! gdy byś ty o puś-cił świat

zwię dłabym w tę skno - cie! Fran - ku mo-je kro - cie, Fran - ku mo - je

kro - cie! Ah gdy-byś ty opuś - cił świat opuś-cił świat!

Zwię-dłabym we łzach i wtę-skności jak wjesie - ni, jak wjesie - ni kwiat!

Halka.

Arya Jontka (z 4tego aktu.)

Słowa W. Wolskiego.

St. Moniuszko.

Andantino.

9.

Szumią jodły na górskszczycie

szumią sobie w dal, i młodemu smutne życie gdy ma wser-cu

żal. Zinnych ludzi do niko-go je - no do cie - bie nie-bo-go!

Oj Ha-li - no, oj je-dy - na, dziewczyno mo - ja dziewczy-no mo - ja!

Oj Ha-li-no oj je dy-na dziewczy-no - mo - ja!

piu lento

Już w dziecinne la-ta na - sze ja do czar - nych skał po gniaz decz-ko bieg-łem

dolce

nad przepa - ście, bym ci pta - szę dał Za - wszem tobie najwon-niej-szych

kwiatów przy niósł z gór, a z od-pu-stu naj-pięk-niej-szych dawał ko-ra-li - ków

sznur, a z od - pustu naj - pięk-niejszych da - wał ko-ra - li - ków

f *p*

sznur! Nie - mam ża-lu do ni-ko - go je - no do cie-

più mosso *sf* *sf*

bie nie-bo - go, oj Ha-li - no, oj je-dy - na, to wi - na two -

f *p*

ja! Roś - nie krza - czek drzewko

ro - śnie, ty u ro - słaś gdy by czar. Ah za

to - bą bym ra - do - śnie. wsko-czył wo - gnia żar!

f *piu mosso* *f*

La - ta jak - by wi chry bie - gą jak po-to - ki mkną

Przy-był pa - nicz i dla nie - go po-gardzi - łaś mną.

Nie mam ża-lu do ni-ko - go je - no do cie bie nie-bo - go

oj Ha-li - no, oj je dy - na, dzie wczy-no mo - ja

dziewczy-no mo - ja oj Ha-li - no oj je - dy - na

dziewczy-no mo - ja!

Oj Ha-li - no oj je-dy-na dziewczy-no mo -

ja, mo-ja Hal ko ty je - dy-na ty dziew - czy - no mo - -

ja!

Straszny dwór.

Chór kobiet przy krosnach.

Stan. Moniuszko.

Allegretto.

10.

p

pp

cresc.

dimin.

Z pod i gie-łek

p

pp

kwiaty ros - ną mkniezaście-gi-em ścieg

ża-łuj ża-łuj ho-ża wio - sno że cię tu - li

śnieg

Zanim nie - bu się u-ko - rzy twój ko-bier-zec z róż

My pod sto - py

f

Mat - ki Bożej nasz zło-ży-my już

Nim wio-sen-ne

przyjdą da - ry mnóstwo młodych par

Na bława - tach tej o - fia - ry serc zamie-nią

dar; za mie - nią dar; za - mie - nią dar

Nim wio-sen-ne

przyjdą da - ry mnó-stwo mło-dych par

Na-bła-wa - tach tej o - fia - ry serc za-mie-nią

dar

Straszny dwór.

Arya Stefana (z kurantami z 4tego aktu.)

Słowa J. Chęcińskiego.

Stan. Moniuszko.

11.

Lento. Ci - sza do-ko - ła noc ja - sna, czyste nie - bo, Księ - życ pły - nie swo

bodnie po przestrzeni bez chmur Ta-jemnych u - czuć nie po-ję - ta

władza od-bie-ra sen tę sknotę napro - wa-dza. Ser-cu ma-

Moderato.

rze - nie sta-je się po - trzebą taktak to straszny, bardzo straszny dwór; prawdę mówił Ma-ciej

a tempo

sta-ry, są tu strachy są tu cza - ry. Ten nie-po-kój nieu - stanny myśl o zwro-ku pię-knej

Allegro.

Han - ny. mówią ja - sno w chwili tej, że cza-ra - mi, że cza-ra - mi o - czy

Allegro.

jej. Jak nie-za-wodnie, bo wszedłszy pod ten gmach, tyl-ko mi tych o-czu

Più lento.

strach! Nie, nie nie myśl-my o tem bacz-ność Ste-

fa-nie, wszak się przyrzekło żyć w bez żen - nym stanie!

riten.

ff

Più lento. Co to jest? Maciej mówił że od lat ty-sią ca chyba du-sza wra-ca-ją-ca

zpoza grobu dla pokuty wprowadza w obrót zegar ten zepsuty! Przestał bić!

a te-raz gra

ppp kurant

Bo - że mój, me-lo-dya ta o ja-kież chwile przy po-mi - na jak roz-ża-rza wpiersi

krew! Mój ojciec wko le rod zin nem na - szem mnie lub Zbi gnie - wa, starsze - go

sy na, u - czą cdrew-nia nym wła-dać pa-ła-szem tak często nu cił ten u-ro-czy śpiew.

Sły - szę tę riosn - kę zdzie cinnych wspomnień e - chem jak pły-nie z piersi

oj - ca do nie-biańskich stref. Wi - dzę jak mat - ka za-

niel - skim swym u-śmie-chem strzeże sy - nów, strze-że sy-nów i-gra-ją-cych w cieniu drzew

Mat - ko mo - ja mi - ła, gdyś nas o - sie - ro - ci - ła po twym

zgo - nie woj - ca ło - nie sko-nał ten ser-decz - ny śpiew ser-decz - ny

śpiew!

Verbum nobile.

Wiejska serenada.

Słowa J. Chęcińskiego.

St. Moniuszko.

12.

Moderato. (♩=72.)

Jak li-li - ja co rozwi - ja zwiosną świe-ży

kwiat złaską Bo - żą wzro słaś hożo obok na - szych chat.

Gdy wpocie - chę ojców strze - chę przyozdo - bił Bóg z ich wese - la

dość udziela i nasz li - chy próg Toć wszczero-ści prostychgo - ści

przyjmpanien - ko tu przyj - mij dzie - cię ży - czeń

Kwie - cie wtwegoświę - ta dniu wtwegoświę - ta dniu

Jak li-li - ja, co-ro-zwi - ja zwiosnąświeży kwiat, zdrowo ho - żo złas - ką Bożą,

pp

żyj ty-sią - ce lat! Złaską Bo - żą wzrosłaśho - żo, złaską Bo - żą

zdrowo ho - żo, żyj ty-sią-czek lat! żyj ty sią czek lat! Żyj nam ty -

sf pp

sią - ce lat żyj nam ty - sią - czek lat,

ty - siąc lat!

Verbum nobile.

Oracya pana Marcina.

Słowa J. Chęcińskiego.

St. Moniuszko.

13.

Lento.

I for - tu - ny i ko - ro - ny i wszyst - kie - goo co

Moderato.

dbasz, życzy stu - ga u - ni - żo - ny ja - ko zwy - czaj ka - że nasz a że

rów - nież po - da - run kiem uj - mu - je - my zwy - kle piękną płeć wnet się

spra - - wię z tym fra - sun - kiem i po - da - rek będziesz mieć!

Allegretto.

Dam ci ptaszka jakich ma - ło ziemski glob ci pa - nie zna

ma on postać o - ka - za - - tą i wą - si - ki czarne ma

Nie - zwiezio - ny z świa - ta krań - ca tu trzydziestu sięga lat Do ró -

żań - ca i do tańca a do kor - da zawsze chwat, Więc dam ci ptaszka jakich

ma - - ło ziemski glob ci panie zna ma on po - stać

o - ka - za - - tą i wą - si - ki czar - ne ma ci pa - nie

al Segno

Wy - cho - wa - ny za - cnie

skrom - nie

zna co fe - stum a co post zdziób-ka jest po-

do bny do mnie, ten sam ruchten prawie wzrost tak!

Więcci panie to nie frasz - ka to pod-pó-ra lepszych dni

by ta - kie go złowić ptasz - ka oj nie jedno dziewczę drży

ma ci pa - - nie! Jakwidzisz mnie tenwzrost i ruch jakwidzisz

mnie to tę-gi zuch! Hej ci

pa - nie to nie frasz - ka to pod-po - - ra przyszłych dni! hej ci

pa - nie to nie fraszka, to pod-po - - ra przyszłych dni! By ta-

kie - go zło wić ptasz - ka oj nie jed - no ser - ce drży!

Don Juan.

Duet Zerliny i Don Juana (akt. 1szy.)

14.

Andante. W. A. Mozart.

Don Juan.
Po-daj mi dłoń-ko - cha-nie, Ztąd bliz-ko pa - łac mam!

Wejdź wje-go po-sia - da- nie skru-pu - ły wszel - kie złam! Zerlina. Za nic za nic nie

mo-gę, zo - ba - wy ca - ła drżę głos ser - ca śle przes-tro-gę że

to za - mi - a-ry złe że to za - mia - ry złe!

Don Juan.
Je - dną cię mam na świe - cie. Zerlina. Ma - set - ta żal mi przecie!

Don Juan.
Chcesz żemnie wi - dzieć wgro - bie. Zerlina. Ah cóż ja bie - dna zro - bię, i cóż ja

marcato

zro - bię i cóż ja zro-bię! Don Juan. Pój-dźo pójdź! Po daj mi dłoń ko-cha-nie! Zerlina. Za

nic, za nic nie mo - gę! Don Juan. Ztąd bliz-ko pa-łac mam. Zerlina. Zo - ba - wy ca - ła

Don Juan.
drżę. Skrupu-ły wszel-kie złam! Zerlina. Ah! to za-mia - ry złe! Ma -

set - ta żal mi prze - cie Ah cóż ja bie - dna zro - bię i cóż ja

Don Juan.
zro - bię, i cóż ja zro - bię. O Pójdź! o pójdź! Zerlina. A więc!

Allegro.

Razem.
Tyś mój o co za ra-dość u - czu - ciom czy - niąc za - dość Na

za - wsze złą - czyć 1. się. 2. się. f pp

Don Juan.
O pójdź! Zerlina. Tyś mój! Tyś

Don Juan.
mój! Jam twój! Razem. Tyś mój o co za-

radość, Na za - wsze złą - czyć się na za - wsze złą - czyć

się! ff

Opowieści Hoffmanna.

Wyjątek z duetu Hoffmana i Antonii (akt. 4ty.)

J. Offenbach.

15. Allegretto moderato.

Antoni.
Znam ja pio - sn - kę co rwąc mi się z du - szy

f p grazioso

bó - le głu - szy, i wś ród cier - pi - eń i ka - tu - szy ser - ca ko - i żal

Piosenka ta z pier si za krańce świa - ła z ptasz - kiem wzla - ta ku nie - bu pły - nie wdal, ku

mf

nie - bu pły - nie wdal! I słu - cha jej ró - ży roz - kwit - ły dziś kwiat!

riten. p p

Ej kwiat - ku wnet zgi - nie wśród bu - rzy!

Hej wy-rok padł, już się chmu-rzy, Bia-da róży!

Hoffmann. Znam ja pio-sn-kę co rwąc mi się z du-szy **Antoni.** Bó - le głu - szy, i wś-ród cier-pi-eń i katu - szy

espress.

Razem.

ser - ca ko - i żal. Pio-sen-ka ta z pier-si za krań-ce świa - ta

Z ptasz-kiem wzla - ta ku nie - bu pły - nie wdal Ku nie-bu pły-nie

Allegro.

wdal!

f *ff*

R. Wagner.

Latający Holender.

Pieśń prząśniczek. (Akt 2gi.)

16.

Allegretto. Słowa polskie T. Mianowskiego.

f

Warcz i furcz mój ko - ło -

wrot - - - ku, Ra - źno, ra - źno

kręć się, kręć!

Ty - siąc ni - tek snuj na mot - - - ku

wart-kiem ko-łem leć i pędź! Ko-

un poco riten.

chan-kiem rzu-ca mor-ska toń on wró-ci rad do mi-łych chat; Ej,

kół-ko mo-je, mrucz a goń, lub wie-trzyk zbudź, niech wró-ci łódź! lub

riten.

wie-trzyk zbudź, niech wró-ci łódź! Warcz,

pp *f tempo*

kół-ko mo-je! snuj, wij,

ni-tek ro-je! Tra la ra la la la la la

tra la ra la la la la la tra la la la

la la la la la la la la la!

Lohengrin.

Opowiadanie Lohengrina.

R. Wagner.

17.

Moderato.

Gdzie morski wał o brzegi fa-le mio-ta

tam stary gród zwany Monsalvat. Świąty-nia wzniosła błyszczy tam od zło-ta od

dro-gich kruszców zo-ce-a-nu dna. W niej znajdziesz ur-nę o cu-do-wnej

mo-cy Święto-ści tej znaj-wię ksza strzegą czcią A-nio-łów or-szak wśród bu-

rzli-wej no-cy, w tem świętem miejscu on-gi zło-żył ją,

Co rocznie znie-bios bia-ły go łą-bek wzla-tuje by w nią moc cu-do-wna

tchnąć; on zwie-sie Gral on świa-tu znów przyświe-ca rycerstwu wzbrania w bałwochwal-stwo

brnąć Wybrań-cy swe-mu cudna ta pta-szy-na u życza cudem swych nadziemskich

sił Nie strasz-na je-mu śmier-ci po-stać si-na, a

pie-kieł z owrogą sieć w marny kruszy pył Nawet gdy wysłan cnocie ku po-mocy i

Bo-żą mocą wsparty spełni ślub Nigdy on cudnej nie-po-stra-da mocy. Je-śli z nim

pójdzie ta - jem ni - ca wgrób Lecz sko - ro zdrada złamie go zuchwa - ła, wy -

ja - wi wszystko cze-go wiernie strzegł, posłuszny wła dzy któ - ra go wy -

sła - ła, on wra - cać ma nad Monsal - wa - tu brzeg Więc

wiedz - cież ko - go moc ze - sła - ła Bo - ża to Gral świę - ty ten

ptak mię zes-łał wam, Mym oj cem Par-ci-val wład - ca Po-mo-rza Jam Ry - cerz

je - go Lohengrinem zwan!

Pożegnanie Lohengrina.

(akt 3ci.)

18.

Poco adagio. R. Wagner.

La - bę - dziu mój, O - stat-niej tej wy -

pra - wy cel, o ja - kiem ci o - szczę - dzić chciał! O pta-ku mój!

Jam skończyć miał po - ku - ty twej za - klę - te dni Wte - dy przez Gra - la

świę tą moc wnet os - wo - bo - dzić mia - łem cię!

p
ff
El-zo tyl-ko rok u twe-go bo - ku Szczę - ścia two -
fp
je - go świad-kiem jam być chciał Brat twój miał star-gać wię-zy pie-kieł do
ritard.
poco moderato
fp
ro - ku, lecz dziś go zgu-bił twój nie - win - ny szał!
fp
fp
Je - śli się
p
wró - ci o - pła-ka-na zgu - ba, ten róg ten

miecz ten pier - ścień wręczmu lu - ba. Ten róg wez-wie mu po - moc
wsro - giej chwi - li, ten miecz zwy - cię - stwo da mu w trwo-gi czas!
Lecz pierś-cień ten niech wspomni mu o dro - ga o
zbaw - cy twym, co tę - skni zda - la cię.
f
Lecz pierś-cień ten niech wspom-ni mu o dro - ga o zbaw - cy
twym co tęs-kni zda - la cię!

Tannhäuser.

Chór pielgrzymów.

R. Wagner.

19. **Andante maestoso.** (♩=50.)

Więc znów o - glą - dam ro-dzin-ny mój kraj, zroz - ko - szą wi - tam was

lu - be u-stronia, gdym wier - nie zniósł piel - grzym - ki znój, niech spocz - nie

już kij wę - dro - wny mój. Mo - dli - twy głos i skru - chy

łzę chciał przy - jąć Bóg, któ - re - go czczę. On łas - ką

żal mój wień - czy swą dzięk - czyn - ne me dlań pie - nia

brzmią, tak dlań dzięk - czyn ne pie - nia

brzmią Bo ża - łu - ją - cy prze-

wi - nień swych szcze - rze, na - gro - dę wszczę - ściu wie-

czys - tem od - bierze, niech pie - kło, zgon nie

trwo - żą nas i chwal - my Stwór - cę.

wiecz - ny czas. Al - le - lu - ja! Al - le - lu -

ja! Po wiecz - ny czas, po wiecz - - - - - - ny czas!

Walkirye.

Pieśń miłości śpiewana przez Zygmunta.

Słowa Polskie F. Mianowskiego.

R. Wagner.

Moderato.

20.

p dolce

Snie - ży-stych burz zawieje roz pę-dził maj wwio

p

śnia nem słodkiem swietle on lśni na cie-płych wie - wów won-nej fa - li

Wio nąc wo nią wa ży się; nad łą-ki ła - ny tchnieniem pły - nie

a roz-war-ty skrzy mu wzrok. Prze-cu-dnem ptaszą pieniem dzwoni krąg

Woń u poj - ną zpiersi tchnie. Z je - go ciep-łej krwi po-sie-wu kwiatów rój trys - ka

Liść i krzew odmła - dza sok Promien-ny ma - ju czar u jarzmia ten świat.

p

śnie-gi i mróz pier- zchły zwy cięzcą Maj Wiec nie dziw że w walce skory wrót rozbił twarde zaworyco

p *p*

u - porczy - wie dzie - li-ły nas z nim!

p espressivo

Do swo - jej sio stry zbiegł

f *più f* *ff*

wzwo - - - - ju tęcz Bo mi

p

łość zwa bi - ła maj, aż do tąd

skry - ta wserc na - szych głąb dziś blaskom śmie - -

je się w twarz! I sios-trę dziewi-cę już brat jej po

ślu - bił za-po - ry zwał rozsy-pał się w gruz: Pęt - ni szczęścia wi -

ta - ją się: złą - czo - - - - - - ne,

mi - - - - łość maj!

Wolny strzelec.

Chór strzelców.

K. M. Weber.

21.

Vivace.

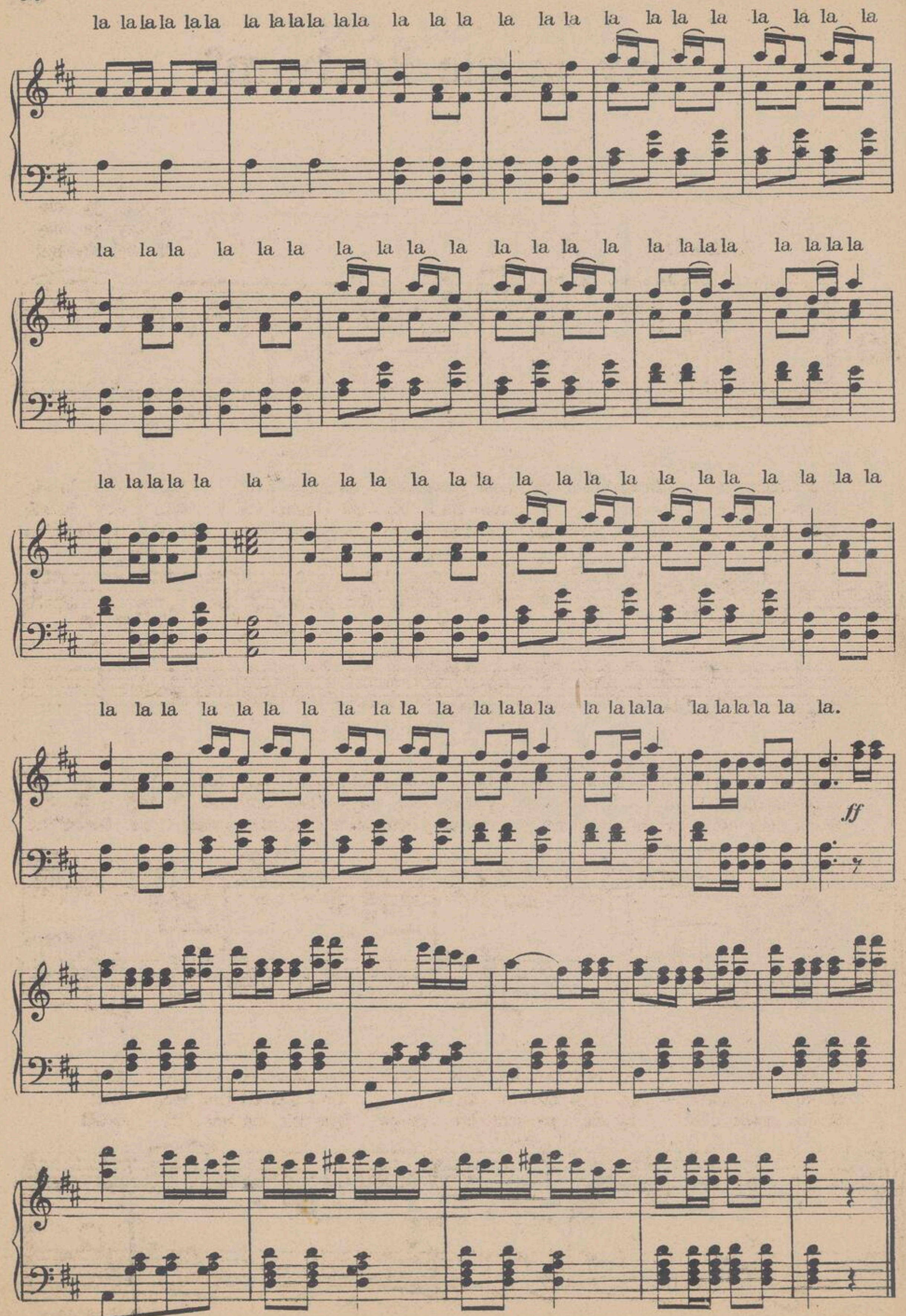
Cóż z ży - ciem my - śliw - ca na świe - cie się zmie - rzy, i
w knie - i roz - gło śnie wswą trąb - ką u - de - rzy, a

ko - muż we - sel - sze tam śmie - ją się dnie, Gdy mknie. To
je - leń prze - lęk - ły gą - szcza - mi już

ży - ciem się zo - wie, to męs - ka za - ba - wa do - da - je hu - mo - ru i

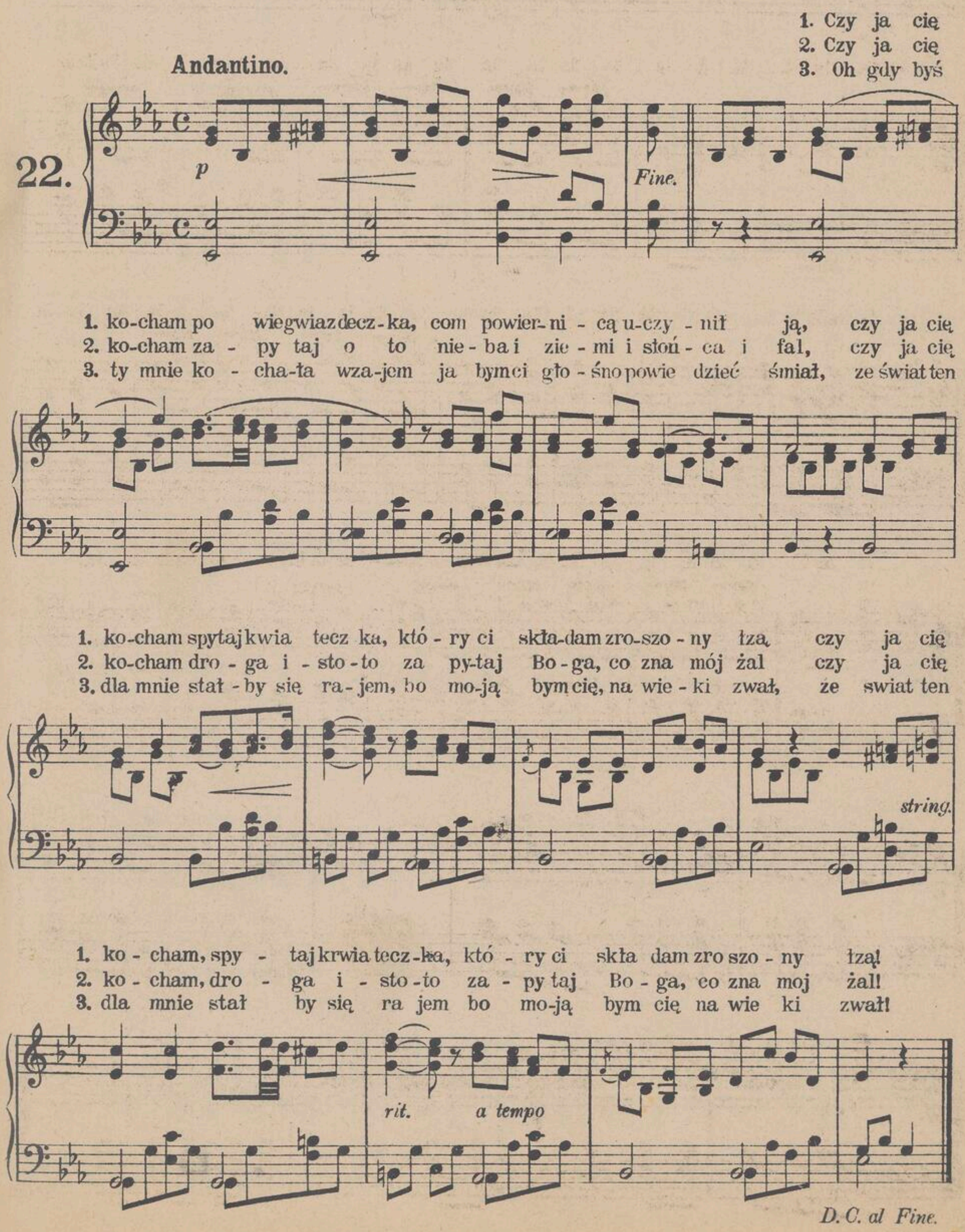
rzeź - wi nam krew, Niech ży - je strze - lec - ka i wia - ra i

sła - wa, przy czar - ce my - śliw - skiej we - so - łło brzmi śpiew. Tra

Czy ja cię kocham?

Abt.

Nad mogiła

Tłómaczył J. Chęciński.

L. v. Beethoven.

23.

Lento.

O pozwól mi pod mo - gi-łą Spo czy-wać wci-chym śnie

Gdym żył, niewdzięczna czas by-ło pa mię-tać żem kochał cię, żem ko - chał cię!

Pozwól niech cień mój ra - du-je ziem - skich męczar-ni kres. Idź

ztąd, nie zraszaj po-pio łów mych, za-późnych ja - dem łez. Oh po-zwól oh,

pozwól mi pod mo - gi-łą, spo-czywać wci-chym śnie Gdym żył, niewdzięczna czas było, pa-

mię-tać, żem kochał cię, żem ko - chał cię, nie-wdzięcz - na!

Fryd. Chopin.

Cisza nocy. (Noktürn, op. 9 nr 2)

Słowa polskie J. Chęcińskiego.

24.

Andante (♪ = 132.)

Na świa - ta przestrze - nie pa - dły no - cy cie nie, nie-

lśni, to się cho - wa gwiaz dka bry-lan-to - wa, to

dolce

kie - dy mil - cze - nie

zle - cieć go - to - wa

1. przer - wie lek-ki szmer!

2. zla - zu - ro - wych sfer O ci - szo tyś peł - na, na

dzie - i mi - ło - ści, dro - gich mar prze-szło - ści

wto - bie czarów gmach! Od dy - cham do ży - cia,

czu - ję wmo - jem ło - nie że krew zno-wu pło - nie

jak wmło - dzieńczych dniach! Roz - ko szą, rze-wno - ścią pierś

mo - ja prze-ję ta Wła - dzo nie po-ję - ta

cu - dów bożych łask Za - wi - taj, wi - taj, na tchnie - nie

po - ezyi pro-mie - nie Wtrąćcie w za - pomnie - nie

Po wasz mro - czy blask! Precz zie-mio prze-dem - ną

rall.

Ah zos-tań w twem ciemnie, mój lot na-da-remnie świat powstrzymać chce, świat

po - wstrzy - mać chce! Wznieś wznieś mo-ją du - szę w u-

ro - ków krainę, w a nio łówdzie - dzi-nę o cza-rowny śnie, w a nio - łówdzie-

rall.

dzi-nę, o cza - - rodziejski śnie!

rall.

Fryd. Chopin.

Op. 74 nr 16

Piosnka litewska.

Słowa St. Witwickiego.

25.

Allegro moderato. (♩= 88)

mf p mf sf sf sf pp

(♩= 72)

Bar - dzo ra-niut - ko wscho - dzi - ło sło - necz - ko,

p

Ma - ma przy szklannem okienku sie dzia - ła, Skąd - że to py - ta po

pp p

wra - casz có - recz - ko, Gdzieś twój wia - ne-czek na głowie zma - cza - ła.

mp

„Kto tak raniucho, ra - niuch - no mu - si mu-si wo-dę no - sić,

pp poco più animato ff

Nie dziw że mo - że swój wianeczek zrosić.“ Ej zmyślasz dzie - cię! Ej zmyślasz dzie - cię!

riten. f pp

tyś za - pe - wne tyś za - pe - wne wpo - le ztwo - im mło -

poco a poco cresc.

dzia - nem ga - wę - dzić po - bie - gła.

f pp

Praw - da, Praw-da ma-tu - siu, prawdę wyznać wo - lę, Mo -

poco riten. f p

je-gomwpolu młodziana spo-strze - gła. Kil-ka chwil tyl - ko zeszłona roz-mo-wie, tym -

cza - sem tym - cza - sem wia - nek zro - sił się na gło - wie

p pp f mp a tempo

zro-sił się na gło - wie.

riten. p a tempo pp mp sf ff sf

op.74, nr 10

Wojak.

Słowa St. Witwickiego.

26. Vivace. (♩. = 96.)

f Echo. *mp* *mp* *cresc. accel.*

Vivacissimo. (♩. = 60.)

ff *p* *ff* *p* *rall.*

Rży mój gnia - dy, zie - mię grze - bie, puść - cie, czas już, czas! Cie - bie, oj - cze,
Zwia-trem, zwia-trem, niech drżą wro - gi, krwa-wy sto - czym bój! Ra - źni zdro - wi
Tak, tak do - brze, na - za wo - dy! Je - śli po - ledz mam! Ko - niu sam do

mf *sff*

mat - ko, cie - bie, sio - stry że - gnam was! Cie - bie oj - cze, mat - ko cie - bie,
wró - cim zdro - gi, zwia-trem ko - niu mój! Ra - źni, zdro - wi wró - cim zdro gi
tej za - gro - dy, wol - ny wróć tu - sam! Ko - niu sam do tej za - gro - dy,

f

sio-stry że - gnam was! że - gnam, że - gnam was!
zwia-trem ko - niu mój! zwia-trem ko - niu mój!
wol - ny wróć tu sam! wol - ny wróć tu sam!

f *ff* *p* *cresc.*

ff *p* *rall.*

Siy - szę je - szcze sióstr wo-ła - nie, zwróć się ko - niu stój! Nie chcesz? Leć - że

agitato *ff* *pp* *sf*

niech się sta - nie! Leć nakrwa-wy bój! leć nakrwa-wy bój!

ff

leć nakrwa-wy bój!

ffrit. *f* *e sempre più presto che possibile con fuoco*

agitatissimo ma decresc. *pp*

St. Moniuszko.

Dumka.

27.

Andantino.

Nie śpię, nie jem drę czę sie - bie u - sy cham zmi - ło - ści,

p

ah czy nie - ma a - ni w nie - bie ni w lu dziach li - to - - -

Lento.

- ści? nie - masz a - ni w nie - bie ni wlu dziach li - to - ści?

pp

Mat - ka mó - wi: on u - bo - gi, nie ko - chaj go dzie - cię!

pa tempo

a ja ko - cham, bo nie bro - gi szczęściem na - tym świe - - -

Lento.

cie ko - cham, bo-nie bro - gi szczęściem na tym świe - cie.

rall.

Un poco vivo.

Lu dzie stru-myk po-nad dro - gą chę tnie by wstrzy - ma - li,

a tempo

a te gro - ble nie po - mo - gą, strumyk pły - nie da - - - -

- lej gro - ble nie po - mo - gą, stru - myk pły - nie

pp

da - - lej!

rall.

St. Moniuszko.

O Matko moja.

28.

Agitato.

O Mat-ko mo ja, mat-ko ro-

dzo - na na co mnie by - ło pieś cić dzie - cię - ciem, na co mnie by - ło do swe-go

ło - na takiem ser - decz - nem tu-lić ob - jęciem. Na co mnie by - ło po-ca-łun

rall. *ppa tempo*

ka - mi ser-ce dzie - cin - ne mo-je roz - grze - wać i uc - zyć du - mać swemi dum-

ka - mi i pła-kać przy mnie, pła-kać a śpie - wać i płakać przy mnie i pla-kać a

śpie - - - - wać.

Fiołek.

29.

Allegretto.

Wziół szma-rag-do-wych skry - ty cień skrom-niuch-ny fio - łek uj - rzał dzień

p

skrom-niuch-ny fio - łek uj-rzał dzień. Pa - ster-ka ho-ża te - goż dnia przez

f *p*

u - ma-jo - ną łą - kę szła, a ran - ku wiew, po ro - sie niósł jej

śpiew.

Ah, myś - li fio - łek ta - kich szat, co zdo-bią naj pięk-niej-szy kwiat na je -

dną cho-ciaż chwilkę! Dzie-wecz-ka ta zer - waw - szy mnie zło - ży - ła - by na

ser - ce swe, w ob-ję - ciach jej skon na-wet zniósł-bym lżej!

Lecz... kie-dy so - bie myś-lał to Pa-ster-ka a - ni wid-ząc go zdepta -

ła bied - ny kwia-tek. Padł fio-łek a jed - nak zo-stat - nią łzą wy -

szep - tał: „prawda, i - dę w grób, lecz za to ko - nam u jej stóp, u jej

string. *rall.* *f*

stóp!“ Oh, bied-ny fio-łek! Oh, bied-ny fio - łek szko-da go!

p a piacere *f a tempo*

Do gwiazdy powiernicy.

V. Robaudi.

30. Lento assai.

pp

Gwia - zdo mi -

łości co świecisz mi w swej drodze wieku Rzuć promyk twój świe-

m. s.

tlis-ty Na oł - tarz mo - jej czci!

m. d.

Moderato.

Wzrok nasz się pieś - cił tobą Wo-

sta - tniej dnia go-dzi - nie Wo -

stat - niej dnia go-dzi - nie. O gwia - zdo, niech nie spły - nie w nie-

pa - mięć chwi-la ta! W nie -

pa - mięć chwi - la ta! O

gwia - zdo strzeż niech nie spły - nie W grób nie-pa-mię - ci chwi - la ta W nie-

ff *pp*

pa - mięć chwi - la ta Mo - że gdy łza-we o - czy za

ta - piam w twe pro-mie - nie U - ro - cze jej spoj - rze - nie W nich

tak - że od-blask, od - blask ma! U -

ro - cze jej spoj - rze - nie W nich tak-że od-blask ma! W nich

Poco più

tak - że od - blask ma! Ah
Po - wiedz

je - śli pa - trzy wcie-bie.
jej oh, gwia - zdo świę-ta

Smut - kiem, tę - skno - tą jak ja prze - ję - ta Oh
Że wiecz - nie ko - cham, że ko - cham ją! Oh

po-wiedz! jej gwia-zdo oh! po - wiedz jej gwia - zdo
po-wiedz! jej gwia-zdo oh! po - wiedz jej gwia - zdo

świę - ta! po-wiedz! po-wiedz! że wiecznie ko - cham
świę - ta! po-wiedz! po-wiedz! że wiecznie ko - cham

1 ją! 2 ją! Ah

że-gnam cię! Gwia-zdomi ło-ści

na- szej! Ah

że - gnam cię!

Stabat mater.

Allegro maestoso. (♩=100.) Rossini.

31.

Ser - ce wktó - rem jęk bo -
Jak zbo - la - ła ska mie -

le - ści, o - grom męk i łez się
nia - ła drżą - ca sta - ła i wi -

mie - ści Strasz nym cio - sem prze - szył
dzia - ła Sy na śmierć bez ża - dnych

miecz Ser - - ce wktó - - rem
win! Drżą - - ca sta - - ła,

jęk bo le - - ści o grom
ach wi dzia - - ła Sy - na

męk i łez się 1. Strasznym
zgon bez ża dnych mieści

1. ciosem prze - szył miecz! o jak

1. smu - tna jak zgnę - bio - na

1. By - - ła ta bło - go - - sła -

1. wio - na. Bie - - - dna mat - ka,

1. u - - bó - stwio - na, Mat - ka,

1. mat - - ka któ-rej-ko nał syn.

1. O, jak smu - tna jak zgnę -

1. bio - na z bó - lem wdu - szy

1. sta - ła o - na Mat - ka

1. mat - ka kió - rej ko - nał syn

2.
win! Jak zbo-la - ła ska-mie-nia - ła, drżą .. ca

sta - ła i wi dzia - ła drżą - ca stá - ła i wi -

dzia - ła sy - na śmierć

Stra sznią.

śmierć bez żadnych win.

Pieśń baronowej M. Rothschild.

Słowa W. Hugo.

Moderato.

1. Gdy nie-masz nic do po-wie-dze-nia dla cze-go do mnie zbli-żasz się
2. Je - że - liś dla mnie o - boję tn - a, dla cze-go ściskasz mo-ją dłoń?
3. Je - że - li chcesz,bym po szedł so - bie od-biegł-szy cze-mu wracasz znów?

32.

1. Cze-mu cię uś-miech o - pro-mie - nia, co by wykrzesał zło-du skrę? Gdy niemasz nic do
2. Gdy jak-by tęs knich marzeń pię-tno na chwi-lę twą zru mie ni skroń Je-ze-liś dla mnie
3. na wi-dok twój cóż zsercem zro-bię,wniem kwiat i cierń naj droższych snów! Je - ze - li chcesz,bym

1. po-wie - dze - nia, dla cze - go do mnie zbli-żasz się? Gdy niem-asz nic do
2. o - bo - ję tna dla cze - go mo - ją ścis-kasz dłoń? Je - że - liś dla mnie
3. po szedł so bie, od biegłszy cze-mu wra-casz znów? Je - ze - li chcesz bym

1. po-wie dze nia, dla - cze - go do-mni - e zbli żasz się
2. o - bo - je - tna, dla - cze - go ścis-kasz mo - ją dłoń
3. po szedł so - bie dla - cze - go tu po wra-casz

1. 2.

3. znów?

riten.

rallent.

Król olch.

Słowa polskie Wł. Slaskiego.

Fr. Schubert, Op. 1.

Allegro.

33.

wstrasz - na tę noc tam mknie przez

Kto

las? Zbłą - ka - - - - ny

jeź - dziec znim sy - nek wraz. Jak

liść chłop czy - na tu - lać się

drżał Spiął jeź - - dziec ko - nia i

pę - dzi wcwał.

„Ty

drżysz? nic złe - go nie sta - nie się

nam!“ „Ah Oj - - - - cze,

patrz! Król olch sto i tam!

Ko ro - - - nę cie mną płaszcz

dłu - - - - gi ma!“ „Dzie -

ci - - - - no, nie to tyl - ko mgła!“

Pójdź

do mnie, pójdź, chłop czy - - ku

mój Tu znaj - dziesz u - ciech

dzie - cię cych rój! Nad zdro - - jem

bły - szczy tu bar - - wny kwiat, ja ci

naj pięk nicj - szą dam z moich szat!“ Mój

oj - cze mój oj - cze, nie sły - szysz ty,

nie Jak król olch do sie-bie chce zwa - bić

mnie? Mój syn - ku schowaj

tu główkę swą! To tyl - ko li - ście od wia-tru

drżą! Pójdź pię - knie dziec ię pójdź

pp

ze mną wraz! Tu cię cze - ka ra - dość śród wios - ny kras, będ ziesz

ba - wił się pośród pięk - nych mych chór. I do snu ko - ły - sać cię

be - dzie ich chór, i do snu ko - ły - sać bę - dzie ich chór.

Mój oj - cze mój oj - cze, wę -

stwi - nie patrz tam, kła - nia - ją się je-go chór - ki

nam! O nie, o

nie strach mą - ci ci wzrok to

wìerz - by bie-le - ją przez leś - ny mrok!

ff

Pòjdź

p

chłop - cze mòj, po - sta - ci twój wdzięk draż-ni mnie! Da -

rem - - - ny twój u - pòr; nie uj - dziesz mi

nie! Mòj oj - cze mòj oj - cze on zbli - ża się

tu! Już chwy - ta mnie. Oj - cze

sf *sf* *sf* *sf*

brak mi tchu Astrwo -

sf *sf* *f*

żo - - ny jeź - dziec cwa - tu - je co

accel.

sił wob - ję - ciach mu chło - piec ze

stra - chu się wił.

Już dom! Już wi - dmu uj - dzie

sf *sf*

łup! Nie-ste-ty zoj - ca tam rąk spadł trup. **Andante.**

sf *pp* *p*

Nad morzem.

Fr. Schubert.

34.

Andante molto.

Gdy wsi - ne mo - rze zwiał blask dnia Pro-

mien - ne bar wy swo - je, Nad mo-rzem sie - dząc ty i ja, Ma-rzy - liś-my o -

bo - je. Po - nu - ry wiatr fal wzdę tych

ròj O brze - gòw pruł ob - sza - ry a

ztwo-ich òcz łzy pty - nąt zdrój i ro siłlic twych cza - ry Te

łzy spły wa - ły na twą dłoń, wzma ga - jąc ser - ca bi - cie, a ja zgarnia - łem

wciąż ich toń i pi - tem je wza - chwy cie. Nie-

ste - ty dziś dziś koń - czę dni Już tra - cę ży - cia

si - ły Ah bo nie-wier-ne two - je

łzy Tru - ci - zną dla mnie by - ły!

To mój dom.

Non troppo presto, ma forte. Fr. Schubert.

35.

Po - tok wśród gór, szu - mią - cy bór, na - gie ska - ły, to mój dom! Po - tok wśród gór, szu - mią cy bór, na - gie ska - ły, to mój dom!

Jak tam za fa - lą wciąż fa - la wre Ta - jem - nie

smu - tno tak łzy pły-ną me, tą - jem - nie wiecz -

nie łzy tak łzy pły - ną me,

Tą - jem-nie wiecz-nie łzy pły - ną me!

Jak szu-miądrze - wa wśród gór-kiej mgły, tak ser - ce mo - je bo-

ben mark.

le śnie, drży. Jak szu-miądrze - wa wśród gór - kiej mgły, tak

ser - ce mo - je bo-le - śnie drży, Tak ser - ce mo - je bo-

le - - śnie drży.

Jak nie - ru-cho - mą ta ska - ła wśród fal,

mą du szę je - den wciąż dręczy żal, du - szę mą

je - - den Je - den wciąż dręczy

żal, du szę mą je - den wciąż drę-czy żal!

Po - tok wśród gór, szu - miący bór na - gie

ska - ły to mój dom! Po - tok wśród gór szu - mią-cy

bór, tej skały złom Po - tok wśród

gór, szu - - mią-cy bór, tak to mój

dom!

Dwaj grenadjerzy.

R. Schumann.

Moderato.

36.

Po cięż - kich twardej nie-wo - li dniach do Fran - cyi szli dwaj gre - na - dje - rzy A gdy do Nie-miec już zaszli pod dach Grom straszny wich pierś u - de - rzy, Bo zew-szą dwieść lo tem roz - bie - ga się zła o klę - sce tej Fran-cyi ko - cha - nej, że ar - mia zwy cięz - ka roz bi - tą, być ma a sam

ce - sarz, ich ce - sarz poj ma - ny

Więc o - baj za-pła czą na cięż-ki los J

za - łość ser - ca im tło - czy Aż je den rzekł ta wieść ten cios, krew zdaw-nych mi ran wy - to - czy! A na to druh Ha cóż, ja sam Rad um - rzeć bym wraz zto - bą, lecz żo na z dziec kiem w domu tam, cóż sta - nie się z chu - do - bą. A mnie tam co, czy brat czy swat Nie

war - to się ża - lić ich do - li Gdy im doj - mie głód niech ru -

sza - ją wświat tu ce - sarz, mój ce - sarz wnie - wo - li. To

je - dno bra-cie dla mnie zrób gdy śmierć mi tu są-

dzo - na weź cia - ło do Fran - cyi, niech znaj - dę grób u

zie - mi oj czy - stej ło - na, tam pra - gnę mieć przy ser-cu

tuż Znak le - gii ho - no - ro - wej ka -

ra - bin mi do rę - ki włóż I pa - łaszdaj bo - jo - wy Niech

f

le - gnę czuj - ny na pier - wszy strzał, wmo - gi - le jak - by na war cie Do -

pó - ki mnie nie prze-bu - dzi hukdział i dziel - nej kon-ni - cy na - tar - cie Roz -

f

po - znam gdy ce - sarz na grób tra-fi mój za - wrza-wą bi - twy po - go - nię Za

wrza-wą bi - twy po - go - nię Po - wsta - nę zmo-gi - ły go - to - wy na bój wce-

ff

sa - rza, wce sa - rza o - bro - nie!

rit.

Adagio.

3

3

Pragnąłbym umrzeć.

F. Paolo Tosti.

37.

Andantino.

p

p *pp e legato assai*

Ah pra-gnął-bymwtej ro-ku um-rzeć do bie kiedy wiew ciepły dmie nie-bo la-zu-

ro-we Kie-dy ja-skó-łkigniązd-ka le-pią, so-bie Zie-mia

przystra-ja-się wkwiatecz ki no-we Ah pra-gnął bym u-mie-rać

pp

tak u-mie-rać kie-dy słoń-ce za cho-dzą-ce i gdy fi-

ppassai riten.e dolce tempo

joł-ki za-sy-pia-ją wią-ce, We-sel-szy pow-rót du-szyzzie-mi ło-na, Na wio-snę

afrett

wnie-bo i gdydzień już ko-na. Ah pra-gnął-bym

tempo

u-mie-rać tak We-sel-szy pow-rót du-szy zzie-mi ło-na Na wio-snę

afrett.

wnie-bo i gdy-dzień już ko-na ah kie-dy dzień już

afrett

1.

2. tak pra-gnął-bym u-mie-rać ja!

Łzy róży.

38.

Allegretto.

W. Troschel.

dolce

Gdy wstro-ju łąk, co kwia - tem lśnią,

wio - sny oz-do - - bę wi - dzieć chcesz, oh ra-dzę ci do

1. 2.

ró - ży spiesz! Gdy o-ko jej za-pły - - wa łzą pły - wa łzą.

Ró - ża cierpie - nia ser - ca zna! Wie gdy w nim ra - dość nie - bios gra.

Ta, w któ-rej świat kró-lo - - wą czci, 1. chę - tnie po-dzie - la

1. ra - dość łzy. 2. Chę - tnie po-dzie - la ra - dość łzy.

più lento

p *poco a poco rit.* *pp*

Patrz tam gdzie lip zie-lo - - ny dach. Wci - szy mo-gił - - ka

wzno - si się Przed nim roz-pa - czy skar - gę szle

cre - - scen - - do

Bó - lem zne-ka - - na mat - - ka w tzach. Scis - ka wo-bję - ciach

f *rall.* *p tempo*

zim - - ny głaz, co jej śmiertel - ny za - - dał raz.

p

Bo tu gdzie kwia - tów splot się zwił grób je - dy - ne jej

dzie - - - cię skrył!

Tempo I.

Ro - sa wie-czor - na

poco a poco string. *dolce*

spa - da już Wo - ko - ło cu - dne zwo - je róż Wi - dząc jak mat - ka

z bó - lu drży, i z o-czu ich spły-wa - ją łzy. wa - ją łzy!

ritard.

pp

M ó w.

Walc do śpiewu.

Tempo Valse. L. Arditi.

39.

ff *ff*

Ze snu się bu-dzi na-tu - ra ca - ła nę-cą za - pa-chem kwia-tów ko-
W ko-ło wszyst - ko kwi - tnie ja-śnie-je nie-ma już cie-nia zim-na ni

p

1.
bier - ce Nie-bo ja-śnie-je a two - je ser - ce ca - łe drżą - ce
ros, lecz gdy tak na - tu - ra

1. 2.
dla mnie pa - ła się cie - szy śmie - je Wte - dy sły - szę sły - szę

mf

tyl - ko sły-szę tyl-ko twój cu - dny głos! Ah mów

rall. *tempo* *f*

wiecz-nie mów mi ah mów za - wsze wiecz - nie

mów po-wta-rzaj

f

Mów jak wroz-sta-nia chwi-li bo-le-ję Mów, żeś szczę-śli-wa zme-go spot-

p *pp*

ka-nia gdy stra-ci-łem me wszystkie na-dzie-je Lecz ty wró-cisz mi twe

ser-ce i roz-ko-sze ko-cha-nia i roz-ko-sze, ah roz-

riten.

ko-sze, ty mi wró-cisz two-je ser-ce ah,

3

ah tak!

ff

Jak-że drga w mej

du-szy cu-dny twój głos Jak-że szczę-sny mi

zwia-stu-je los. Spojrz jak dla nas tu

poco stentate

ze snu się bu-dzi na-tu-ra ca-ła Patrz ah

a tempo *scherzando*

patrz ah patrz ah dla nas

poco riten.

tu cała na-tu-ra ze snu się bu-dzi, cała na-tu-ra ah

a tempo

tak ah tak ah tak!

Da Capo al Segno 𝄋 e poi Coda.

Coda.

głos.

Pocałunek.

Walc do śpiewu.

L. Arditi.

40.

Tempo di Valse.

Gdy - bym, gdy - bym mo - gła, gdy - bym mo - gła, na twe skro -
Za - wsze przy twym bo - ku, za - wsze za - wsze przy twym bo -

nie po - ca - łu - nek
ku, o roz - ko - szy

1. bym zło - ży ła po - ca - łu - nek na two - ją

1. skroń. Z nim wy - zna - ła że w mem

1. ło - nie czy - sta mi - łość oł - tarz ma! że

1. wło - nie czy - sta mi - łość oł - tarz ma!

2. bym mó - wi - ła o roz - ko - szy przy bo - ku twym!

Fine.

I czy - ta - ła w two - jem o - ku, ja - ką mi od -

p

po - wiedź da. I czy - ta - - ła w two - jem o - ku

ja - ką od - po - wiedź da. Nie chcę bry - lan - tów
Nie zo - sta - nę bez nich

ff *p*

pe - 1. rłe zło - ta, 2. dną.
bie -

f

Twe spoj - rze - nie, słów - ko je - dno, po - ca - łu - nek
Spiesz bo na - cóż o - póź - nie - nie za u - czu - ciem

pp

to mój świat
bieg - nij wślad

1. po-ca-łu - nek to mój świat! to mój

1. świat!

2. twe spoj - rze - - nie to świat

to mój świat Ah spiesz two - ją

f

wier - - - - ność wy-żej ce - - nię

niż bo - gac - twa bo - gac - twa wło - nie zdrad!

p

D. S. al Fine.

Hulanka.

Op. 74 nr 4

Fr. Chopin.

41.

Vivace.

f sf

Szyn-ka-recz - ko,
Nie da-ru - ję

risoluto

sza-fa-recz - ko, bój-się Bo - ga stój! Tam się śmie jesz, a tu le - jesz
wy ca-łu - ję ja kie ocz - ko brew! Nóż-ki ma - łe, ząb-ki bia - łe,

ff p

miód na kaf-tan mój, tam się śmie - jesz, a tu le - jesz miód na kaf - tan
hej spa-li mnie krew! nóż-ki ma - łe, ząb-ki bia - łe, hej spa-li mnie

mój!
krew!

sf

Fr. Chopin.

Wiosna.

Op 74 nr 2

Andantino. ♩.

42.

Bły-szczą kro - ple ro - sy mru - czy zdrój po bło - ni
U - kry - ta we wrzo - sy Gdzieś ja - łów - ka dzwo - ni

p e sempre legato

Pię - kną mi - łą bło - nią Le - ci wzrok we - so - ło
W ko - ło kwia - ty wo - nią kwi - tną ga - je

1.

2.

wko - ło Paś się błą - kaj trzód - ko, ja pod ska - łą
Piosn - kę lu - bą słod - ką śpie - wać so - bie

1. się - dę 2. bę - dę U - stroń mi - ła, ci - cha
Cze - goś ser - ce wzdy - cha

ja - kiś żal wpa - mię - ci krę - ci Lza wy-bie - gła

zo - ka, ze mną stru - myk śpie - wa, do mnie się zwy-

so - ka, sko - wro-nek od - zy - wa. Ja - kże ła dny
Co - raz wy - żej

chy - ży, le - dwo wi - dny 1. o - ku 2.
wy - żej już zgi nął wo - bło - ku

U - le-ciał szczę śli - wy, tam swą piosn - kę gło - si

i zie-mi śpiew tkli - wy do nie-bios za - no - si!

rall. e dim. *pp*

Fr. Chopin.

Kochaj mnie!

Walc.

[Mazurek op. 33 nr 3]

Allegro grazioso.

43.

f

dim.

8

Chcesz bym wydarł cię z pa

leggiero

mię - ci, jak po słu-chać a - ni wiem, Lecz twe my-śli, two-je

chę ci, twe ski - nie-nia pra - wem mem! 1. ah tak,

1. ah tak, pra - wem mem! ah tak,

1. ah tak pra - wem mem! 2. Lecz cóż we

łzach twe o czy. Ah dość u spo-kój się! Słuchaj skar - bie u - ro - czy,

ja cię ko-cham ko - chaj mnie! Lecz cóż, we łzach twe o - czy, ah dość, u

f riten. *a tempo*

spo-kój się! Słu-chaj skar - bie u-ro-czy, ja sza-le-ję ko - chaj mnie!

La la la la la la la la la la la la la

p

la la la la la la la la la la la la la la la la

p

la la la la la la la la la la la la la la la la la la

la ah!

Chcesz bym wy darł cię z pa mię - ci jak po-słuchać a - ni wiem,
Kie - dy z czcią jak dooł - ta - rza zbli-żę się u-cie - kać chcesz,

Lecz twe myś - li, two - je chęć ci twe ski - nie-nia pra - wem mem.
Mi - łość mo - ja cię o - bra - ża, więc za pom-nij o niej też!

A - le we łzach two-je o - czy, przebacz mi us - po - kój się

cresc.

Słu-chaj skarbie mój u ro czy, ja cię ko-cham, ko chaj mnie!

f *sf*

Kwiat paproci.

Słowa Ad. Tomaszewskiego.

44.

Allegretto.

Wiesz dziewczę, Już no cy

mf

że w czerw-co-wą noc roz-kwi-ta w bo-rze kwiat pap-ro-ci, Co
ca-łun na bór padł, chodź dziew-czę szczę-ścia szu-kać ze mną, Pa-

p

da-je dziwną szczęścia moc Tym, w czyich o-czach się roz zło-ci... Kie-dy kochanków szczęsnych
proci mo-że zło-ty kwiat roz-świe-ci zo-rzą nam noc ciemną. Zer-wa-ne zbożnie kwie cie-

krok za-wie-dzie wleśnych puszcz o-stę-py Roz błyśnie nagle poprzez mrok u-rocz-ny
czar bę-dzie-my nieś-li w dom ra-dość nie Bo gdy los zsy-ła szczęścia dar, nam trze-ba

riten.

o-gień wśród mchu kę-py.
skar-bu strzedz za-zdros-nie.

rall.

Wyznam ci.

Słowa Ad. Tomaszewskiego.

45.

Allegretto.

1. Wy -
2. Nie
3. Lecz

f

1. znam ci, że ma du-sza śni po no-cach i na ja wie dni, o
2. wiem, czy nie-ba bo-ski dar, czy zpiek-ła ro-dem jest ten czar, co
3. cho-ciaż chcia-łem wol-nym żyć, z kie-li-chów róż nych nek-tar pić Na

1. two ich źre-nic dziwnym wzro-ku, co się jak wę-ża o-czy skrzą i
2. mie o-plą-tał w te kaj-da-ny; lecz szep-ce mi ta-jem-ny głos, że
3. tę nie ska-rzę się nie-wo-lę, bo mi-ło sier-ny wład ca mój bal

1. w jas-syr wzię-ły du-szę mą pę-ta-jąc ser-ce w sieć u-ro-ku.
2. wtej nie wo-li sro-giej los na zaw sze m przezcię o-pę-ta-ny.
3. sa-mu o-twarł dla mnie zdrój, co słod-ką czy-ni ma nie-wo-lę!

f

Groźna dziewczyna.

St. Moniuszko.

Vivace.

46.

Słu-chaj chło-pcze: masz mnie ko-chać? Ko-chajz du-szy
Pój-dę w bo-ry, a tam mie-szka cza-ro-wni-ca

ca-łej! Ja nie bę dę ję-czeć, szlo-chać, jak in-ne szlo-cha-ty,
sta-ra, a jak o-na cię za-mó-wi, za-pi-sze na nie-bie,

ja nie bę dę ję-czeć, szlo-chać, jak in-ne szlo-cha-ty.
po tem wło-sów two-ich zło-wi pod krzy-żem za-grze-bie.

Poz-nasz wte-dy jak to zwo-dzić mio-do-wym wy-ra-zem;

poz-nasz wte-dy, jak to cho-dzić do dwóch dzie-wcząt ra-zem,

a tempo

do dwóch dzie-wcząt ra-zem! Jeś-li puścisz się na wo-dy
A przyźni-wie wcięż kiem po-lu

zto-bą łódź za-to-nie, jeś-li puścisz się na go-dy, roz-nio-są cię
pio-runwcię wy-pa-li! Ah i po-tem nie-raz Sta-sio zgro-bu już za-

konie, wle sie zginiesz 1. wciężkim bo-lu bo cię dąb przy wa-li
płaczé! przebacz, przebacz

2. dro-ga Ka-siu! a ja nie prze baczę.

Lento.

rall.

Piękna Helena.

Pieśń Parysa. (Akt I.)

J. Offenbach.

Allegretto. (♩. = 56.)

47.

p

Wlas-ku i - dątrzy bo-gi-nie spór za-

cię - ty wio-dły wraz; Każ-da z nas pięk-no ścią sły - nie któ-raż

naj-pię kniejszaznas? E - vo! he! jak te bo-gi-nie je - śli któ-rachłop-ca

sf *p*

chce, E - vo! he! jak te bo-gi-nie na spo-so-bybio - rą się, na spo-

sf *p* *rit.*

so - by bio - rą się. A przez la-sek i - dzie śpie-waśli-ozny chło-piecwkwie-cie

dni, Trzy ma ja - błko pro-sto zdrze-wa,śli - czny o - braz,przy-znaj

mi. Ah! ho - la! Stój chłopczy - ku mło - dy, nim prze - bę-dziesz ca - ły

Trze cia wty-mże cza - sie nic nie rze-kła nic a

rit. *mf* *a tempo*

gaj przy-patrz się nam i zu-ro - dy naj-pięknej szej ja błko

nic Ja - błko dla niej,a Kal-cha-sie, ty ro-zu-miesz,boś nie

daj! E - vo! he!

fryc. E - vo! he! Jak te bo-gi-nie je - śli któ-rachłop-ca chce, E - vo!

sf *p*

he! Jak te bo-gi-nie na spo-so-bybio - rą się na spo-so-by bio-rą-

sf *p* *rit.*

się. Je-dna z nich po ma-łej przer wie rze-cze:wdzię-ki,skromność

mam. Więc na-gro-dę daj Mi-ner-wie, zas-łu-gu-je, wi-dzisz

mf *p*

sam. E-vo! he! Jak te bo-gi-nie na spo-so-by bio-rą-się, Dru-ga

mó-wi ja mam pa-wia i ro-do-wą du-mę mam. Gdzie Ju-no-na się po-

rall.

ja-wia, gas-ną in-ne wi-dzisz sam! E-vo he! Jak te bo-gi-nie je-śli

rit.

któ-ra chłop-ca chce na spo-so-by bio-rą-się! Trze-cia

a tempo

D. S. e poi Coda.

Coda.

so-by bio-ra-się!

rall.

Orfeusz w piekle.

Kuplety Styxa.

J. Offenbach.

Allegretto.

48.

Gdym ja w Be-o-cyi mieszkał kra-ju żo łnierze miał i włas-ny
Na-tenczas gdym Be-o-cyą, wła dał wnet tym kró-lo-wą zro-bił

lud. Ja w Ma-ho me-ta zy-łem ra-ju, dziś znikł ten raj, jak pian-ka
cię. Lecz dziś gdym pań stwo swe po-stra-dał dać mo-gę tron, lecz jak-by

wód Rze-czy tych nie ża-łu-ję prze-cie i żal mi tyl-ko chwi li
wśnie! Cień naj pię kniej-szy mój a nie-le niemo-że dać nad to co

tej, żem nie mógł już na tam tym świe-cie poś-więcać ci mi łoś ci
ma, Ja z to-bą to co mam po-dzie-lę: przyjm serce ra-zem z tym wkim

mej Gdym ja w Be-o-cyi wła-dał kra-jem gdym ja w Be-o-cyi wła-dał
drga.

kra-jem kra-jem!

Diva walc.

49.

Allegro.

Mam u - ro - dę i ser-ce mło - de jes tem ży - wa i szczę
Lecz swo-bod - na wsród przyjem no ści tyl-ko żartyznam

1.

rit.

i - wa! Jam tu gwia - zda! Kwiat mi - ło - ści kwitnie dla mnie znim zbyt

a tempo

rall.

zło - ty 2. znam pu - sto - ty ah! ah! żart pu-

f

sto-tę ja tyl - ko-znam!

Ah i - leż to i - leż
Lecz chwi-lę ah, tyl ko

legato e sostenuto

to sły - szę ra - zy słod - kie nie zna - ne mi
na chwilę błyś nie we mnie współ czu - cie, co wser-cu

p

1. 2.

ło - ści wy ra - zy
zo stać chce da remnie

cresc.

pp

ah! ah!

f

pu - sto - tę żart chcę tyl - ko

znać! pu sto tę żart chcę tyl - ko znać!

ff

Tyl-ko żar-tyznam znampu-sto - ty ah

ah żart pu-sto-tę ja tyl - ko znam! Ah

ah ah

ah! ah

ah

Presto.

znam tyl-ko żart! Ah!

K. P. 3.

30 -
223/67.

Narodowy
Instytut
Fryderyka
Chopina
3568/4

49 Pieśni i arji z Oper

na fortepian z podtekstem

ułożył

Stefan Barański